

**CÍRKEV
KŘEŠŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ**

**VÝROČNÍ ZPRÁVA
ZA ROK 2006**

Výroční zpráva CKS za rok 2006

V roce 2006 Křesťanská společnost jako církev pokračovala v hledání směru a spolupráce. Nadále jsme fungovali bez seniora. Všechnu agendu a organizaci řešila Rada CKS, která se scházela ve složení Karel Řežábek, Petr Rýgl, Marek Prosner, Samuel Kaleta a Petr Kácha. Během roku Samuel Kaleta ze zdravotních důvodů rezignoval. Rada pak fungovala v sudém počtu.

Rok 2006 jsme začali tradičně společným shromážděním všech sborů CKS. Sešli jsme se na krásném a reprezentativním místě v Národním domě v Praze na Smíchově. Kázání, které měli Petr Kácha a Marek Prosner, bylo zaměřeno na víru. (Jan 16:33 To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.) Ve chválách nás doprovázela skupina Citadela ze sboru v Hradci Králové. Společně jsme také slavili památku Večeře Páně a žehnali si vzájemně do nového roku. Odhadem se zúčastnilo asi 800 lidí a blíže neurčený větší počet dětí.

Jako již tradičně jsme měli v roce 2006 opět 4 pastorálky. Cílem únorové pastorálky bylo povzbudit vedoucí. V pátek měl úvodní slovo David Milde z Prostějova. Současně nám představil prostějovský sbor. V sobotu pak měl program David Snell a jeho téma „Vedení: Práce na Božím díle Božím způsobem (Proč vedeš? Koho vedeš? Kam je vedeš? Charakter. Komunikace. Závazek.)“ nás mnohé povzbudilo.

Na druhou květnovou výjezdní pastorálku jsme vyrazili do Herlíkovic. Téma: Obnova církve skrze obnovu osobního vztahu s Bohem, skrze moc Božího slova a skrze působení Božího Ducha, jsme pokryli vyučováním z vlastních zdrojů. Na této pastorálce byl přijat do CKS i sbor KS Olomouc. Závěr pastorálky byl v neděli, kde radní po vzoru Pána Ježíše myli ostatním nohy.

Na letní pastorálce jsme měli vzácného hosta z Velké Británie Petera Gama. Je to bratr, který již několik let slouží v mnoha sborech naší církve. Na pastorálce měl několik témat, ale všechna se týkala bezprostředně CKS. (CKS - pohled zvenku, Základní nezbytné kameny spolupráce, Uzdravení ze zklamání autoritou, přítelem, Bohem). Jeho slova byla povzbuzením a jeho osobní služba a proroctví také. Vyučováním se na této pastorálce podíleli i další pastoři a vedoucí CKS. Nejdůležitějším bodem celé pastorálky (a máme za to, že i celého roku), bylo schválení základních hodnot CKS, které jsou uvedeny v příloze. Tento počín kolegia CKS nám ukázal, že i když jsme mnohdy rozdílní v porozumění vedení CKS, způsobu práce a podobně, tak v hodnotách, které vyznáváme, se shodujeme. Co se nám úplně nepovedlo, byla volba prostředí, kde se pastorálka konala.

Nakonec jsme se sešli na podzimní pastorálce. Na té jsme chtěli během pátečního setkání ve skupinách pastorů a vedoucích hledat inspiraci k popisu kompetencí jednotlivých článků CKS jako Senior, Rada, Kolegium atd. Rada všechny podněty zapsala a bude je používat k návrhu změn Základního dokumentu. Na této pastorálce jsme také Základní dokument museli na podnět Ministerstva kultury změnit. Nejednalo se však o nějaké zásadní změny, proto byly všechny návrhy kolegiem přijaty. Mezitím už na Radě vznikal nový dokument, který by měl nahradit stávající dva, jak Základní dokument, tak i vnitřní řád. Na této pastorálce byla oznámena i rezignace Samuela Kalety.

Během roku jsme společně vytvořili telefonní síť jednak z důvodů finančních výhod a jednak pro usnadnění komunikace mezi vedoucími. Po počátečních těžkostech se síť osvědčila. CKS také v tomto roce obnovila své webové stránky.

SEZNAM DUCHOVNÍCH CKS KE DNI 31.12. 2006

Adamík Karel (Zlín), Cvejn Jan (Děčín), Čapek Ondřej (Cheb), Červínek René (Aš), Čunek Martin (Praha), Doležal Karel (Havlíčkův Brod), Elis Stanislav (Rovečné), Fuček Ivan (Hodonín), Hanzlíček František (Kraslice), Hasa Radomír (Prostějov), Chalopek Ivo (Jindřichův Hradec), Janča Milan (Bystrice nad Pernštejnem), Joska Tomáš (Praha město), Kadlec Oldřich (Týn nad Vltavou), Kácha Petr (Praha), Kocholatý Miroslav (Jirkov), Kolegar Pavel (Jeseník), Krajník Tomáš (Česká Lípa), Kratochvíl Antonín (Ostrava), Kynčl František (Tábor), Limr Jakub (Hradec Králové), Litera Jaroslav (Nymburk), Maděra Ivo (Liberec), Marek Pavel (Turnov), Marván Pavel (Brno), Matějů Luděk (Třebíč), Mazúch Martin (Olomouc), Miláček František (Pardubice), Mullen John (PCF), Novák Jaroslav (Žatec), Ondráček Lubomír (Praha), Pabián Pavel (Krupka), Poborský Miloš (Praha), Prosner Marek (Klatovy), Provazník Daniel (Rakovník), Provazník David (Nejdek), Rašovský Zdeněk (Praha), Rýgl Petr (Jičín), Řežábek Karel (Plzeň), Salvet Jiří (Ostrava II.), Spěváček Jan (Horažďovice), Studnička Petr (Krnov), Šiller Lubomír (Žďár nad Sázavou), Šindelář Zdeněk (Kladno), Šitner Jiří (Brandýs nad Labem), Štěpánovský Alexandr (Kutná Hora), Šmrha Stanislav (Mariánské Lázně), Tichavský Jiří (Frenštát pod Radhoštěm), Valehrach Michal (Znojmo), Vaňkát Petr (Nýrsko), Zoul Pavel (České Budějovice).

SLOŽENÍ RADY CKS

Samuel Kaleta (pastor v Nýrsku - rezignoval 1.10. 2006), Petr Kácha (pastor v Praze), Karel Řežábek (pastor v Plzni), Marek Prosner (pastor v Klatovech), Petr Rýgl (pastor v Jičíně).

Křesťanská společenství k 31. 12. 2006

sbor nebo misijní skupina	pastor nebo vedoucí	dospělí	pokřtěné děti	děti	celkem	účast	účast dětí
Aš	René Červínek	11	2	4	17	9	5
Brandýs	Jiří Šitner	7	0	0	7	10	0
Brno	Pavel Marván	96	0	65	161	0	0
Bystřice	Milan Janča	13	5	4	22	17	7
Česká Lípa	Tomáš Krajník	31	6	20	57	38	18
České Budějovice	Pavel Zoul	18	1	12	31	16	5
Děčín	Jan Cvejn	47	4	34	85	54	18
Frenštát p. R.	Jiří Tichavský	25	0	10	35	16	6
Havlíčkův Brod	Karel Doležal	30	0	20	50	22	12
Hodonín	Ivan Fuček	25	10	10	45	28	19
Horažďovice	Jan Spěváček	34	11	13	58	31	11
Hořice	Petr Rýgl	7	0	4	11	0	0
Hradec Králové	Jakub Limr	75	5	15	95	65	15
Cheb	Ondřej Čapek	13	4	8	25	10	8
Jeseník	Pavel Kolegar	17	20	1	38	21	22
Jičín	Petr Rýgl	35	2	21	58	30	15
Jindřichův Hradec	Ivo Chaloupek	8	0	2	10	9	0
Jirkov	Miroslav Kocholatý	17	11	10	38	28	9
Kladno	Zdeněk Šindelář	26	2	3	31	23	5
Klatovy	Marek Prosner	48	9	29	86	35	8
Kraslice	František Hanzlíček	7	1	0	8	9	0
Krnov	Petr Studnička	48	5	15	68	40	12
Krupka	Pavel Pabián	26	2	14	42	25	10
Kutná Hora	Alexandr Štěpánovský	63	3	27	93	60	30
Liberec	Ivo Maděra	10	7	1	18	17	3
Mariánské Lázně	Stanislav Šmrha	12	0	5	17	7	5
Nejdek	David Provazník	31	3	9	43	20	8
Nymburk	Jaroslav Litera	36	3	38	77	25	15
Nýrsko	Petr Vaňkát	18	1	7	26	20	3
Olomouc	Martin Mazúch	35	5	9	49	35	9
Ostrava	Antonín Kratochvíl	77	16	44	137	50	20
Ostrava 2	Jiří Salvét	18	2	26	46	25	15
Pardubice	František Miláček	28	0	3	31	18	0
PCF	John Mullen	49	6	10	65	55	10
Plzeň	Karel Řežábek	143	10	45	198	117	28
Praha	Lubomír Ondráček	542	107	229	878	344	134
Praha Město	Tomáš Joska	36	12	28	76	33	18
Prostějov	Radomír Hasa	108	12	30	150	90	25
Rakovník	Daniel Provazník	9	0	4	13	10	3
Rovečné	Stanislav Elis	5	3	0	8	5	0
Tábor	František Kynčl	7	0	0	7	5	0
Třebíč	Luděk Matějů	7	0	0	7	3	0
Turnov	Pavel Marek	50	6	24	80	36	16
Týn	Olin Kadlec	15	3	16	34	14	5
Zlín	Karel Adamík	29	0	23	52	23	10
Znojmo	Jaroslav Chudoba	40	2	10	52	20	10
Žatec	Jaroslav Novák	50	2	11	63	40	0
Žďár n. S.	Lubomír Šiller	14	7	28	49	31	23
		2 096	310	941	3347	1 639	595

Hospodaření CKS ČR v roce 2006

VÝNOSY	
příspěvky na činnost	243 922,00
příspěvky na FML	250,00
příjmy za pastorálku	105 411,00
dary církvi	1 500,00
bankovní úroky	270,85
Výnosy celkem:	351 353,85

NÁKLADY	
občerstvení	10 659,50
pastorálky	142 079,00
cestovné Rada	28 136,00
cestovné a ubytování nadsboroví pastýři	3 360,00
pronájmy sálů	18 000,00
příspěvky ČEA	5 000,00
kancelářské potřeby	2 174,00
telefony	5 281,00
internet a WEB stránky	34 525,50
poštovné	517,00
kopírování	289,00
režijní materiál	676,50
ekonomické služby a poradenství	2 977,00
ostatní služby a konzultace	514,00
bankovní poplatky	2 583,55
Náklady celkem:	256 772,05
Celkový přebytek hospodaření za činnost roku 2006:	94 581,80
AKTIVA K 31.12. 2006:	
Pokladna	19 986,50
Bankovní účty	308 275,34
Příjmy příštích období	11 920,00
Aktiva celkem:	340 181,84

PASIVA K 31.12. 2006:	
Dodavatelé	3 322,00
Náklady příštích období	0,00
Výnosy příštích období	0,00
Vlastní jmění	165 743,95
Fondy-celkem zůstatek FML k 31.12.2004	120 536,50
Neuhrazená ztráta minulých let	-44 002,41
Pasiva celkem:	245 600,04
Rozdíl Aktiv a Pasiv:	94 581,80

Církev Křesťanská společenství

Základní dokument

B1

KS sdružují v místních sborech a misijních skupinách křesťany a jejich děti a umožňují jim život v obecnství. KS považují Písmo svaté za základní normu svého života a uznávají Apoštolské vyznání víry. Jako základní vyjádření své víry přijímají „Lausannské prohlášení“ (je obsaženo v příloze tohoto článku).

B2

KS, místní sbory a misijní skupiny pořádají pravidelná shromáždění podle potřeby, usilují o vznik nových sborů, pečují o duchovní růst svých členů, modlí se za nemocné, pořádají veřejné evangelizace, vyvíjejí publikační a vzdělávací činnost, zřizují mateřské, základní, střední a biblické školy, charitativní zařízení a podle potřeby také jiná zařízení. Členové KS se shromažďují v domácích skupinkách. Navštěvují nemocnice, ústavy sociální péče, věznice a podobná zařízení. Formou darů, příspěvků a společných projektů podporují fyzické i právnické osoby, zejména církve, charitativní organizace, nadace, fondy apod. v činnosti, která je v souladu s cíli KS.

B3

KS usilují o jednotu všech znovuzrozených křesťanů, a to především na modlitbách a společných půstech, ale i jiným způsobem.

Příloha článku B Základního dokumentu:

Základní vyznání naší víry

Věříme, že evangelium je dobrou zprávou pro celý svět, a pro Kristovu milost jsme odhodláni poslechnout jeho příkaz zvěstovat evangelium každému člověku a získávat učedníky v každém národě. Proto tímto způsobem vyjadřujeme svou víru:

1. Boží cíl

Vyznáváme svoji víru v jednoho věčného Boha, stvořitele a Pána světa, Otce, Syna a Ducha svatého, který vládne nade vším podle své vůle. Povolává si z tohoto světa svůj lid, který pak posílá do světa zpět jako své služebníky a svědky pro šíření svého království, pro růst Kristova těla a pro slávu svého jména. Vyznáváme v zahanbení, že jsme často své povolání zapírali a ve svém poslání chybili tím, že jsme se připodobňovali světu nebo se od světa izolovali. Radujeme se však z toho, že i v hliněných nádobách evangelium zůstává vzácným pokladem. Toužíme se znovu odevzdat Pánu, abychom tento poklad mohli v moci Ducha svatého učinit známým celému světu.

2. Autorita a moc Bible

Prohlašujeme božskou inspiraci, pravdivost a autoritu celého Starého i Nového zákona jako jediného napsaného Božího slova bez chyby ve všem, co tvrdí. Přijímáme Boží slovo jako jediné neomylné pravidlo víry a života. Také prohlašujeme moc Božího slova k dosažení jeho cíle spásy. Zvěst Bible je určena pro celé lidstvo. Vždyť Boží zjevení v Kristu a Písmu je neměnné. Duch svatý skrze ně mluví i dnes. Osvěcuje myšlení Božího lidu v každé kultuře, aby viděl pravdu Písma živě svými vlastníma očima, a tak celé církvi stále více ukazuje mnohostrannou Boží moudrost.

3. Jedinečnost a všestrannost Krista

Vyznáváme, že je jen jeden Spasitel a jen jedno evangelium, přestože evangelizačních přístupů je celá řada. Uvědomujeme si, že každý člověk má určité poznání Boha skrze obecné Boží zjevení ve stvoření. Odmítáme však myšlenku, že toto poznání může spasit, protože lidé potlačují pravdu svou bezbožností. Jako nesrovnávající se s Kristem a evangeliem odmítáme též jakoukoli podobu synkretismu (slučování protikladných náboženských směrů) a dialogy, z kterých by vyplývalo, že Kristus mluví stejným způsobem skrze všechna náboženství a ideologie. Ježíš Kristus, který je jediný Bůh-člověk a dal sebe samého jako výkupné za hříšníky, je jediným prostředníkem mezi Bohem a člověkem. Není jiného

jména, které by nás mohlo spasit. Pro hřích spějí všichni k zániku, avšak Bůh miluje každého člověka a nechce, aby někdo zahynul, ale aby všichni činili pokání. Ti, kteří odmítají Krista, odmítají radost ze spasení a odsuzují se k věčnému odloučení od Boha. Mluvit o Ježíši Kristu jako o "Spasiteli světa" neznamená, že každý člověk bude v konečném důsledku spasen, ani že všechna náboženství nabízejí spasení v Kristu. Znamená to však vyhlášení Boží lásky k světu hříšníků a výzvu pro všechny lidi, aby mu jako Spasiteli a Pánu odpověděli osobním odevzdáním se v pokání a ve víře. Ježíš Kristus je vyvýšen nad všechna jména; toužebně očekáváme den, kdy před ním poklekne každé koleno a každý jazyk vyzná, že je Pán.

4. Podstata evangelizace

Evangelizovat znamená hlásat radostnou zprávu, že Ježíš Kristus zemřel za naše hříchy, vstal z mrtvých podle Písem, kraluje jako Pán, dává odpuštění hříchů a osvobozující dar Ducha svatého každému, kdo činí pokání a věří. Přítomnost křesťanů ve světě je nezbytná pro evangelizaci, stejně jako dialog, jehož účelem je citlivě naslouchat ve snaze o porozumění. Evangelizace sama o sobě znamená zvěstování historického, biblického Krista jako Spasitele a Pána s cílem přesvědčit lidi, aby k němu osobně přišli a byli tak smířeni s Bohem. Při zvěstování poselství evangelia nemáme právo zakrývat cenu následování. Všechny, kdo ho chtějí následovat, Ježíš i dnes vyzývá, aby zapřeli sami sebe, vzali na sebe svůj kříž a sjednotili se s jeho novým společenstvím. Výsledkem evangelizace je: poslušnost Kristu, začlenění se do jeho církve a odpovědná služba ve světě.

5. Křesťanská sociální zodpovědnost

Vyznáváme, že Bůh je jak Spasitelem, tak i Soudcem všech lidí. Proto bychom měli sdílet jeho starost o spravedlnost, smíření v celé lidské společnosti a o osvobození člověka z každého útlaku. Protože je lidstvo stvořeno k obrazu Božímu, má každý člověk bez ohledu na rasu, náboženství, barvu pleti, kulturu, sociální postavení, pohlaví či věk vnitřní důstojnost, pro niž má být předmětem úcty a služby, nikoli vykořisťování. Proto vyjadřujeme lítost nad tím, co jsme zanedbali, a také nad tím, že jsme evangelizaci a sociální zájem někdy považovali za vzájemně se vylučující činnosti. Přestože smíření člověka s člověkem není smíření s Bohem, sociální působení není evangelizací, politické osvobození neznamená spásu, vyznáváme, že k naší křesťanské povinnosti patří evangelizace a společensko-politický zájem. Obojí je nutné k vyjádření našeho učení o Bohu a o člověku, o naší lásce k bližnímu a o naší poslušnosti Ježíše Krista. Poselství o spasení zároveň obsahuje odsouzení každé formy odcizení, útisku a diskriminace. Neměli bychom se bát napadat zlo a nespravedlnost, kdekoli se projeví. Když člověk přijme Krista, je znovuzrozen do jeho království a musí se snažit na jeho spravedlnost nejen ukazovat, ale také ji rozšiřovat uprostřed nespravedlivého světa. Spasení, které jsme dostali, nás má proměňovat ve všech našich osobních a sociálních povinnostech. Víra bez skutků je mrtvá.

6. Církev a evangelizace

Vyznáváme, že Ježíš Kristus posílá své vykoupené lidi do světa stejně, jako Otec poslal jeho, což vyžaduje stejně hluboké a náročné prostoupení světa. Musíme vyjít ze svých církevních a duchovních ghett a proniknout do nekřesťanské společnosti. V poslání církve obětavě sloužit je evangelizace prvořadým úkolem. Světová evangelizace vyžaduje, aby celá církev nesla celé evangelium do celého světa. Církev leží v samém středu Božího kosmického plánu a je jeho vyvoleným prostředkem k hlásání evangelia. Církev, která hlásá kříž, však musí sama nést znamení kříže. Jestliže církev zrazuje evangelium nebo se jí nedostává živé víry v Boha, opravdové lásky k lidem či svědomité poctivosti ve všech věcech, včetně podpory materiální a finanční, stojí v cestě evangelizaci. Církev je společenstvím Božího lidu a nikoli institucí a nesmí se ztotožňovat s žádnou konkrétní kulturou, sociálním nebo politickým systémem či lidskou ideologií.

7. Spolupráce v evangelizaci

Vyznáváme, že Božím cílem je opravdová, viditelná jednota církve. K jednotě nás nabádá i evangelizace, protože jednota naše svědectví posiluje, stejně jako naše nejednotnost evangelium o smíření podkopává. Uvědomujeme si však, že organizační jednota může mít různé formy a nemusí

nutně evangelizaci napomáhat. Přesto bychom my, kdo máme stejnou biblickou víru, měli být těsně spojeni ve společenství, práci a svědectví. Vyznáváme, že naše svědectví bylo někdy zmařeno hříšným individualismem a zbytečným zdvojováním. Slibujeme, že budeme hledat hlubší jednotu v pravdě, uctívání, svatosti a misi. Usilujeme o rozvoj funkční oblastní spolupráce v podpoře misie církve, ve strategickém plánování, ve vzájemném povzbuzování a ve sdílení prostředků a zkušeností.

8. Církve v evangelizačním partnerství

Radujeme se, že začalo nové misijní období. Dominantní role západních misí se rychle ztrácí. Pán Bůh připravuje v mladých církvích zcela nové možnosti pro světovou evangelizaci a ukazuje tím, že zodpovědnost evangelizovat přísluší celému Kristovu tělu. Všechny sbory by se měly ptát Boha a sebe sama, co mají dělat, aby mohly zasáhnout své okolí a vyslat misionáře i do jiných částí světa. Stále musíme svoji misijní zodpovědnost a svůj úkol přehodnocovat. Tímto způsobem se rozvine rostoucí spolupráce mezi církvemi a více vynikne univerzální charakter Kristovy církve. Jsme Bohu vděční také za organizace, které pracují na překládání Bible, na teologické výuce, ve sdělovacích prostředcích, křesťanské literatuře, evangelizaci, misi, na poli církevní obnovy a v dalších specializovaných oblastech. Také ony se musejí podrobovat stálému sebehodnocení a zkoumat svoji účinnost jako části misie církve

9. Naléhavá nutnost evangelizačního úkolu

Více než 2700 miliónů lidí, tedy více než dvě třetiny lidstva, ještě neslyšelo evangelium. Stydíme se za to, že tolik lidí zůstalo bez povšimnutí; je to pro nás a celou církev stálou žalobou. Nyní se však v různých částech světa projevuje nečekaná ochota přijímat Pána Ježíše Krista. Jsme přesvědčeni, že nastal příhodný čas, kdy by se církve a církevní organizace měly opravdově modlit za spasení těch, kterým se evangelium ještě nedostalo, a zahájit nové úsilí k dosažení evangelizace celého světa. Někdy je třeba snížit počet misionářů i finanční podporu v zemích, kde už evangelium hlášáno bylo, aby místní národní církve přebraly více vlastní zodpovědnosti a aby se uvolnily prostředky pro ty části světa, kde evangelium ještě nebylo zvěstováno. Misionáři by měli volně cestovat mezi všemi kontinenty světa v duchu pokorné služby. Cílem je, aby pomocí všech prostředků a co nejdříve měl každý člověk příležitost slyšet, pochopit a přijmout radostnou zvěst evangelia. Nemůžeme předpokládat, že tohoto cíle lze dosáhnout bez obětí. Všichni jsme oťreseni chudobou milionů a znepokojeni nespravedlností, která ji způsobuje. Ti z nás, kteří žijí v hojnosti, přijímají za svoji povinnost vést jednoduchý způsob života, aby mohli hojněji přispět k zlehčení utrpení i k evangelizaci.

10. Evangelizace a kultura

Vytvoření strategií pro světovou evangelizaci vyžaduje hledání nových cest. Pod Božím vlivem pak bude výsledkem růst církví hluboce zakořeněných v Kristu s blízkým vztahem k vlastní kultuře. Kultura musí být vždy vyzkoušena a posuzována Písmem. Protože člověk je Boží stvoření, jsou některé aspekty kultury krásné a dobré. Protože však člověk padl, je celá kultura poskvrněna hříchem a některé její aspekty jsou dokonce démonické. Evangelium nestaví jednu kulturu nad druhou, ale hodnotí všechny kultury podle vlastních kritérií pravdy a spravedlnosti a v každé z nich prosazuje morální hodnoty. Misijní organizace až příliš často vyvážely s evangeliem také cizí kulturu a církve pak byly více než k Písmu vázány ke kultuře. Kristovi evangelisté se musí pokorně oprostít od všeho kromě své vlastní identity, aby se mohli stát služebníky druhých, a církve se musí snažit kulturu proměnit a obohatit – to vše k Boží slávě.

11. Vzdělávání a vedení

Vyznáváme, že nám někdy záleželo více na růstu počtu členů církve než na duchovním prohloubení, a tím jsme oddělili evangelizaci od křesťanské výchovy. Také přiznáváme, že některé z našich misí příliš pomalu připravovaly a povzbuzovaly místní představitele církve k plnění jejich odpovědných úkolů. Chceme respektovat místní principy a přejeme si, aby každá církev měla své místní představitele, kteří by křesťanský způsob vedení neprojevovali v nadřazenosti, nýbrž ve službě. Uvědomujeme si, že je třeba zlepšit teologické vzdělávání zvláště pro vedoucí církvi. V každé zemi by měl být účinný vzdělávací program pro kazatele a laiky týkající se věrouky, učenictví, evangelizace,

výchovy a služby. Takovéto vzdělávací programy se nesmí opírat o stereotypní metody, ale měli by je iniciativně vypracovat místní lidé na základě biblických pravd.

12. Duchovní zápas

Uvědomujeme si, že jsme zapojeni do stálého duchovního boje s mocnostmi a silami zla, které se snaží zničit církev a zmařit její úkol ve světové evangelizaci. Víme, že se musíme vyzbrojit Božím oděním a vést tento boj duchovními zbraněmi: pravdou a modlitbou. Činnost našeho nepřítele totiž odhalujeme nejenom ve falešných ideologiích mimo církev, ale také uvnitř církve, ve falešných evangeliích, která popírají Písmo a staví člověka na místo Boží. Potřebujeme bdělost a schopnost rozlišování, abychom si zachovali biblické evangelium. Přiznáváme, že my sami nejsme vůči světským myšlenkám a jednáním odolní, že jsme náchylní podlehnout sekularizaci. Někdy například zanedbáváme pečlivé studie o růstu církve, jak početního, tak duchovního, přestože jsou správné a cenné. Jindy v touze zajistit si dobrou odezvu na evangelium kompromitujeme svoje poselství, manipulujeme posluchače nátlakovou taktikou a nadměrně nás zaměstnávají statistické údaje, s nimiž někdy nakládáme i nečestně. To vše je světské. Církev musí být ve světě, ale svět nesmí být v církvi.

13. Svoboda a pronásledování

Bohem ustanovená povinnost každé vlády je zajišťovat podmínky míru, spravedlnosti a svobody, ve kterých by církev mohla poslouchat Boha, sloužit Pánu Ježíši Kristu a kázat bez překážky evangelium. Proto se modlíme za představitele národů a žádáme je, aby zaručovali svobodu myšlení a svědomí, svobodu praktikovat a propagovat náboženství podle Boží vůle, jak je to vymezeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv. Také vyjadřujeme hlubokou starost o všechny, kdo byli neprávem uvězněni, a zvláště o své bratry, kteří trpí pro své svědectví o Pánu Ježíši. Slibujeme, že se za ně budeme modlit a pracovat na jejich osvobození. Zároveň se odmítáme nechat zastrašit jejich osudem. S pomocí Boží se také budeme stavět proti nespravedlnosti a budeme se snažit zůstat věrni evangeliu za každou cenu. Nezapomínáme na upozornění Pána Ježíše, že pronásledování je nevyhnutelné.

14. Moc Ducha svatého

Věříme v moc Ducha svatého. Otec poslal svého Ducha, aby svědčil o jeho Synu; bez jeho svědectví je naše svědectví neplodné. Usvědčení z hříchu, víra v Krista, znovuzrození a křesťanský růst, to vše je jeho práce. Duch svatý je dále misijním Duchem; z církve naplněné Božím Duchem by tedy evangelizace měla vycházet spontánně. Církev, která není misijní církví, si sama odporuje a uháší Ducha svatého. Světová evangelizace bude možná jen tehdy, když Duch svatý obnoví církev v pravdě, moudrosti, víře, svatosti, lásce a moci. Proto vyzýváme všechny křesťany, aby se modlili za navštívení svrchovaného Ducha Božího, aby na jeho lidu bylo vidět všechno jeho ovoce a aby všechny jeho dary obohatily tělo Kristovo. Jenom tehdy se stane celá církev vhodným nástrojem v jeho rukou, tak aby celá země uslyšela jeho hlas.

15. Druhý Kristův příchod

Věříme, že se Ježíš Kristus osobně a viditelně vrátí zpět s mocí a slávou, aby dokončil svoje spasení a soud. Toto zaslíbení o jeho příchodu je dalším podnětem k naší evangelizaci, protože si připomínáme jeho slova, že "nejdříve musí být evangelium hlášáno celému světu." Věříme, že období mezi Kristovým nanebevstoupením a jeho novým příchodem musí být naplněno misijní činností Božího lidu, který nemá právo tuto činnost ukončit dříve, než nastane konec. Také si připomínáme jeho varování, že přijdou falešní kristové a falešní proroci jako předchůdci konečného antikrista. Proto jako pyšný, sebevědomý sen odmítáme představu, že by člověk byl schopen vybudovat ideální poměry na zemi. Naše křesťanská jistota spočívá v tom, že Bůh dokončí své království, a my tento den vyhlížíme s velkým očekáváním; vyhlížíme nové nebe a novou zemi, kde bude spravedlnost a kde bude Bůh panovat navěky. Zatím se znovu vydáváme do služby Kristu a lidem v radostné poddanosti jeho vládě nad celým naším životem.

D Rada KS (Rada) a senior

D1

Rada je statutárním a výkonným orgánem KS

D2

Rada zastupuje KS navenek v jednání se státními orgány, jinými křesťanskými sdruženími i ostatními organizacemi či jednotlivci, pokud tuto pravomoc nepředá seniorovi.

D3

Rada hospodaří s ústředním fondem, přijímá a propouští zaměstnance ústředí KS.

D4

Rada je nejméně tříčlenná a má mít lichý počet členů. Je zvolena na prvním shromáždění kolegia. Její složení je potvrzováno kolegiem nejpozději po třech letech. Člen rady může podat rezignaci na kterémkoli shromáždění kolegia, kterýkoli člen kolegia může podat návrh na změnu složení rady. Členem rady může být pouze člen kolegia. V případě rezignace nebo odvolání jednoho člena Rady, může Rada fungovat i v sudém počtu po dobu jednoho roku.

D5

Rada rozhoduje většinou hlasů všech svých členů. K právním úkonům KS, k nimž je vyžadována písemná forma, je třeba podpisu alespoň dvou členů Rady.

D6

Rada se schází podle potřeby, nejméně však čtyřikrát do roka. Může ji svolat kterýkoli člen Rady.

D7

Senior je duchovním správcem KS. S podporou rady formuluje a střeží hodnoty KS.

D8

Do svého úřadu je volen kolegiem pastorů na dobu pěti let a to nejméně dvoutřetinovou většinou. Počet funkčních období není omezen.

D9

Ze svého úřadu je členem rady, které předsedá.

D10

Může zastupovat v rozsahu svého pověření radu v jednáních se státními orgány, církvemi, či jinými sdruženími.

D11

Svého úřadu může být zbaven kolegiem na návrh kteréhokoli člena kolegia, a to opět na základě rozhodnutí nejméně dvoutřetinové většiny.

D12

Není-li úřad seniora z jakéhokoli důvodu obsazen přejímá jeho pravomoci i povinnosti Rada KS.

E

Osobní údaje členů Rady:

Petr Kácha, RČ #####, Kodaňská 29, PSČ 101 00 Praha 10, Marek Prosner, RČ #####, Gorkého 44, PSČ 339 01 Klatovy, Petr Rýgl, RČ #####, Jarošovská 225, PSČ 506 01 Jičín, Karel Řežábek, RČ #####, Bolevecká 19, PSČ 301 66 Plzeň.

F Struktura KS

F1

Základní jednotkou je buď sbor, nebo misijní skupina. Sbor a misijní skupina jsou jedinými právními osobami v církvi, kterou Církev Křesťanská společenství může navrhnout k evidenci jako evidovanou právní osobu.

F2

Sbor nebo misijní skupina vzniká na základě žádosti věřících, kteří se chtějí stát součástí KS. Žádost je adresovaná Kolegiu pastorů prostřednictvím Rady.

F3

Kolegium pastorů rozhoduje o zřizování, respektive přijímání nových sborů či misijních skupin do KS.

F4

Sbor (nebo misijní skupina) může být v případě vážného porušení Základního dokumentu KS, nerespektování kázně či pádu do bludu, případně déle než rok trvající neúčasti na schůzích kolegia, vyloučen z KS na základě rozhodnutí nadpoloviční většiny Kolegia pastorů.

F5

Sbor (nebo misijní skupina) může být na základě dvoutřetinové většiny členů sboru (misijní skupiny) zrušen z vlastního podnětu nebo z KS vystoupit.

F6

Sbory a misijní skupiny vysílají po jednom zástupci do Kolegia pastorů. Pokud má sbor více než 150 členů, vysílá jednoho zástupce na každých i jen započatých 150 členů.

F7

Kolegium pastorů volí Radu kolegia pastorů a seniora.

F8

V čele sboru stojí staršovstvo, které může, ale nemusí zvolit pastora. V čele misijní skupiny stojí vedoucí misijní skupiny.

F9

Statutárním orgánem sboru je pastor nebo jiný člen staršovstva, statutárním orgánem misijní skupiny je vedoucí misijní skupiny.

F10

Funkční období pastora, členů staršovstva a vedoucího misijní skupiny je bez omezení.

F11

Pastor sboru (nebo člen staršovstva, který je statutárním orgánem), je povolán staršovstvem sboru a potvrzen pastorem jiného sboru KS a členem Rady.

F12

Pastor (nebo člen staršovstva, který je statutárním orgánem), může být zbaven svého úřadu rozhodnutím staršovstva. Může se odvolat ke Kolegiu pastorů KS. Odvolání nemá odkladný účinek.

F13

Při vzniku sboru je staršovstvo jmenováno Radou. Další změny staršovstva se dějí kooptací.

F14

Při vzniku misijní skupiny je vedoucí na základě žádosti zakládajících členů jmenován Radou a potvrzen pastorem jiného sboru KS a členem Rady. Rada také může vedoucího misijní skupiny odvolat a to se souhlasem nadpoloviční většiny členů misijní skupiny.

F15

O změně misijní skupiny ve sbor rozhoduje Kolegium na návrh vedoucího misijní skupiny.

G Úřady ve sborech a misijních skupinách

G1

Duchovním je pastor, vedoucí misijní skupiny, případně ten, koho pověří staršovstvo.

Duchovní je jmenován Radou.

H Změny základního dokumentu

H1

Právo měnit Základní dokument má Kolegium pastorů. Ke změně je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů Kolegia.

I Začlenění do struktur mimo území republiky

I1

Církev Křesťanská společenství není začleněna do žádné struktury či náboženské společnosti mimo území České republiky.

J Hospodaření církve

J1

Zdrojem příjmů KS jsou zejména sbírky, členské příspěvky, konferenční poplatky, dary, dědictví a výnosy účelových zařízení, příjmy z prodeje majetku, dotace a granty.

J2

Za hospodaření sboru je zodpovědné staršovstvo, za hospodaření misijní skupiny je zodpovědný její vedoucí.

J3

Sbor či misijní skupina si nesmí vzít půjčku bez souhlasu Rady.

J4

Sbory nebo misijní skupiny předkládají kolegiu výroční zprávy o svém hospodaření, a to nejpozději do konce dubna za předchozí kalendářní rok. V případě podání daňového přiznání daňovým poradcem je termín posunut do konce června, přičemž o této skutečnosti podají Radě do konce dubna zprávu.

J5

Místní sbory, popř. misijní skupiny, přispívají do ústředního fondu KS. Výši příspěvku stanoví Kolegium. Za hospodaření s ústředním fondem je zodpovědná Rada, která podává každoročně zprávu Kolegiu.

J6

Církev Křesťanská společenství nevykonává žádnou výdělečnou činnost.

K Ustanovení týkající se zániku z vlastního rozhodnutí

K1

V případě zániku místního sboru či misijní skupiny rozhodne likvidační komise ustanovená místním staršovstvem. V případě jeho nezpůsobilosti jmenuje likvidační komisi Rada.

K2

V případě zániku KS bude majetek KS rozdělen podle rozhodnutí likvidační komise mezi jiné církve evangelikálního typu v ČR.

K3

V případě zrušení Církve Křesťanská společenství podle § 24 nebo 26 zákona č. 3/2002 sbírky navrhnou KS konkrétní církve, kterým má být převeden likvidační zůstatek.

L Práva a povinnosti členů

L1

Členové mají právo na duchovní a pastýřskou péči ve sboru i v rodinách.

L2

Členové mají povinnost na základě poslušnosti Božího slova

- příkladně žít a sloužit bližním, vydávat svědectví slovem i životem
- neopouštět bezdůvodně společenství sboru, udržovat a rozvíjet bratrské vztahy
- podílet se na práci sboru a církve svěřenými duchovními dary a přispívat na tuto práci finančními příspěvky.

Datum: 25.11. 2006

HODNOTY CÍRKVE KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ

1. CÍRKEV POSTAVENÁ NA BIBLI

Bible je pro nás Božím slovem, zdrojem života a měřítkem všech věcí.

Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je nanejvýš užitečné. Vyučuje nás a usvědčuje, napravuje a vychovává ve spravedlnosti, aby byl Boží člověk dokonale připraven a vybaven ke každému dobrému dílu. (2Tm 3,16-17 NBK)

Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku. (Ž 119,105)

Ježíš mu řekl: "Je psáno: Člověk nebude živ jenom chlebem, ale každým slovem Božím." (L 4:4)

2. DŮVĚRNÝ VZTAH S BOHEM OTCEM.

Skrze oběť Ježíše Krista jsme usmířeni s Bohem. Jde nám především o to, abychom s Ním měli úzký osobní vztah a aby On z nás měl radost.

Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. (2K 5,19)

Naše společenství je s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. (1J 1,3 ČSP)

3. NÁSLEDOVÁNÍ JEŽÍŠE KRISTA

Ježíš Kristus je naším Spasitelem i Pánem. Proto považujeme za neodmyslitelnou součást své zbožnosti jeho důsledné následování.

Všem pak řekl: "Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne." (L 9,23)

4. ŽIVOT Z MOCI BOŽÍHO DUCHA

Jsme si vědomi, že potřebujeme Ducha svatého, který vydává svědectví o Kristu, uvádí do pravdy, zmocňuje a vystrojuje Církev svými dary.

Požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. (J 14,16-17)

Až přijde Zastánce, kterého vám pošlu od Otce, Duch Pravdy, jenž vychází od Otce, ten o mně vydá svědectví. (J 15,26 CSP)

Až ale přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. (J 16,13 NBK)

Jsou různé dary, ale tentýž Duch, jsou různé služby, ale tentýž Pán, jsou různá působení, ale všechno ve všech působí tentýž Bůh. Každý ovšem dostává projev Ducha ke společnému užitku: jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, jinému od téhož Ducha slovo poznání, dalšímu víra v tomtéž Duchu, jinému dary uzdravování v tomtéž Duchu, jinému konání zázraků, jinému prorocství, jinému rozlišování duchů, jinému různé druhy jazyků, jinému výklad jazyků. To vše ale působí jeden a tentýž Duch, který obdarovává každého jednotlivě, jak sám chce. (1K 12,4-11 NBK)

5. RŮST A PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

Usilujeme o to, aby církev rostla jak počtem tak ve zralosti a proměně charakteru do podoby Ježíše Krista.

Církev v celém Judsku, Galileji a Samaří měla klid, vnitřně i navenek rostla, žila v báni Páně a vzrůstala počtem, protože ji Duch svatý posiloval. (Sk 9,31)

To on rozdal své dary – apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře a učitele – pro přípravu svatých k dílu služby, aby se Kristovo tělo budovalo, abychom nakonec všichni dospěli k jednotě víry a poznání Božího Syna, k dokonalému lidství, k plné míře Kristovy dospělosti.

(Ef 4,11-13)

6. CHOZENÍ VE SVĚTLE

Na základě lásky a pravdy chceme žít v upřímnosti před Bohem i lidmi, bez snahy přehlížet problémy. Odmítáme jakoukoliv církevní výlučnost. Jde nám o otevřenost, vykazatelnost a biblicky prováděnou kázeň v církvi.

Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. (1J 1,7)

Když tvůj bratr zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima; dá-li si říci, získal jsi svého bratra. Nedá-li si říci, přiber k sobě ještě jednoho nebo dva, aby 'ústy dvou nebo tří svědků byla potvrzena každá výpověď'. Jestliže ani potom neuposlechne, oznam to církvi; jestliže však neuposlechne ani církev, ať je ti jako pohan nebo celník. (Mt 18,15-17)

7. ROZVÍJENÍ VZÁJEMNÝCH VZTAHŮ

Ve sborech KS usilujeme o co nehlubší závazné vztahy. Vzájemné vztahy mezi sbory se dějí zejména skrze vztahy mezi jejich vedoucími na různých rovinách.

Jako máme v jednom těle mnoho údů, ale všechny údy nemají stejný úkol, tak i nás je mnoho, ale v Kristu jsme jedno tělo a jako jednotlivé údy patříme k sobě navzájem. (Ř 12,4-5 NBK)

Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým. (J 13,35)

8. SDÍLENÍ EVANGELIA

Důležitou součástí našeho poslání je pro nás zvěstování dobré zprávy o záchraně v Ježíši Kristu i nejrůznější služba lidem.

Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření. (Mk 16,15 NBK)

Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. (Mt 5,14-16)

9. POTŘEBA JEDNOTY A SPOLUPRÁCE

Velmi nám záleží na jednotě a spolupráci s dalšími křesťany v místech, kde sbory Křesťanských společenství působí, protože rozšiřovat Boží království ve svých městech a krajích dokážeme nejlépe společně.

Ať jsou všichni jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě; ať jsou i oni jedno v nás, aby svět uvěřil, že jsi mě poslal. (J 17,21 NBK)

10. OTEVŘENÁ TEOLOGIE

Považujeme se za součást celosvětové Církve, v jejímž rámci máme svá konkrétní obdarování i omezení. Naše poznání a zjevení je částečné a bez poznání a zjevení jiných částí Církve jsme neúplní.

Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba. (1K 8,2)

Vždyť naše poznání je jen částečné, i naše prorokování je jen částečné... (1K 13,9)

Tyto hodnoty byly schváleny řádně svolaným kolegiem pastorů dne 27.7. 2006.